

разни пътища и пътеки за Дели-Орманъ. За въйводата Данко казаха че майора на тептишитѣ го свалилъ на земята и въ порива на яростъта си го съсѣкалъ на малки части, така щото отъ тойзи бунтовникъ не останало нито късче. Храбриятъ майоръ така бѣше избитъ, щото го на-товариха на колата лежащъ на корема си, понеже неможеше да се допре до наранениетъ гърбъ. Обѣщаха му бакшишъ, орденъ и мястото на дворцовъ пехлеванинъ.

До мънастирите Свѣта Богородица и Свѣти Георги достигна слухътъ за новото въстание въ България. Калуферитъ и калуферки ѝ усърдно се молятъ, но тойзи пътъ не по закона Господенъ — Божието Богу, Кесаревото Кесарю — защото тѣ ся молятъ за въстаницитѣ, за тѣхната побѣда.

Между калуферкитѣ е българската дѣвица Мария, пакъ такава, каквато бѣше, прекрасна, но съ красота на душата, която се е освободила отъ тѣлото, иска да остави безъ съжелѣние, но съ любовь, людѣтѣ и земята и да лети къмъ Бога, далѣчъ задъ облаците, за да испроси отъ него за България България, която не можеше да добие за тѣхъ тукъ въ юдолъта на плача. Тукъ сѫ и двѣтѣ нейни кающи се сестри. Елена въ съкрушение и въ покаяние съжелява за земята и още повече въздиша за небето, тя прѣминава чистилището, но се държи за нишката на спасението. Грѣшащата Ганка деликанлията още не се е раскаяла; тя твърдѣ много бѣ вкусила отъ нектара и грѣховната любовь въ юнашкитъ хайдушки животъ, а когато жената се увлече отъ такова ютачество, то на нея е мячило изново да стане жена. Тя съ всичката си душа е потънала въ грѣха и е прѣкрасна съ грѣховната красота; тя не се моли, защото тя не е християнка, а мюслуманка, и живѣе въ мънастиря като въ затворъ; тукъ нея я криятъ, но й се иска оттукъ да се истрѣгне и да се върне къмъ свѣтовлийтъ животъ.

Прѣди нѣколко дена старийтъ Стефанъ си избра жилище около мънастирите, въ мъховата пещера, прикри-та съ гъста зеленина; той се засели тукъ, като въ пу-